

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

AÑO XXXIII (27).

Stev. (No.) 22

BUENOS AIRES

30. maja 1974

MOGOČNA SLAVNOST BLAGOSLOVITVE

SLOVENSKE CERKVE MARIJE POMAGAJ V BUENOS AIRESU

Preteklo nedeljo smo Slovenci doživelj enega izmed najvažnejših dogodkov v zgodovini naše skupnosti. Ta dan je bilo blagoslovljeno v našem osrednjem domu v Buenos Airesu naše narodno svetišče, slovenska cerkev Marije Pomagaj v Buenos Airesu. Morda danes niti ne moremo pravilno oceniti važnosti tega dogodka in celotnega pomena, ki ga ta cerkev ima za nas, in vlogo, ki jo bo svetišče igralo v našem sedanjem in bodočem življenju; življenju vsakega posameznika, naših družin in skupin, pa tudi celotnega slovenskega naroda, katerega nedeljiv ud je tudi naša narodna skupnost v Argentini.

Ni treba posebej poudarjati, da so

bile za to priliko organizirane velike svečanosti, ki so orivabile rojake v takem številu, kot ga naše središče na ulici Ramón Falcón še ni videlo. Od sobote zvečer, pa do poznih nedeljskih ur je množica rojakov polnila hišne prostore. Posebej naj poudarimo, da so se že med tednom brale posebne maše: v čast Materi božji, za dobrotnike cerkve Marije Pomagaj in zlasti v soboto 25. maja ob 19.15 za rajnega škofa Gregorija in druge žrtve. Pri tej maši je bila cerkev načito polna.

Med tednom pa so se tudi mrzlično nadaljevala zadnja dela, tako da je dobila cerkev, kakor tudi celotna Slovenska hiša kar najlepši praznični izraz.

Sebotna Vigilia: Oratorij „Assumptio“

Organizatorji blagoslovitvenih slavnosti so hoteli na poseben način poudariti marijansko pobožnost Slovencev. Ka, bolj primernega kot da se na slobotnem kulturnem delu, na samo vigilio blagoslovitve Marijine cerkve izvaja nej posvečeno delo. In izbran je bil oratorij patra Hugolina Sattnerja „Assumptio“ — Vnebovzetje.

Delo, nadvse zahtevno, ki je od vseh sodelujočih dolge mesece zahtevalo žrtev, časa, vaj in potrpljenja, je gotovo vse prevzelo. Izvajal je oratorij naš slovenski pevski zbor „Gallus“, to pot ojačen, saj so sodelovali tudi Slovenske mladenke in Slovenski buenosaireski orkester. Kot dirigent je imel celotno delo na skribi dr. Julij Savelli, korepeticijo in klavirsko spremljavo pa je izvajala Anka Savelli Gaserjeva.

Izvedba oratorija je privabila množico občinstva. Dvorana slovenske hiše take množice že dolgo ni videla pri kaki prireditvi, najmanj pa pri kakemu koncertu. Vsa sedišča so bila prodana, in mnogi so, v želji da bi delo slišali, stojali napolnili zadnje kotičke dvorane. Večer je otvoril inž. Jože Žakelj, ki je najprej povabil navzoče, da so stope zapeli argentinsko državno himno, v počasti te državnega praznika 25. maja, ki je sopađel z vigilio blagoslovitve.

Nato je na oder stopil med bučnim

ploskanjem navzočih delegat slovenskih dušnih pastirjev za Argentino, msgr. Anton Orehar, ki je v kratkih in jednatih besedah obrazložil duhovni posmen te vigilije in dela, ki je bilo izvajano. Poudarjal je potrebo duhovnega užitka ob poslušanju tega petja na čast Materi božji. Posebej pa se je zahvalil vsem sodelujočim, poimenoma dirigentu in glavnim odgovornim.

Prédsednica in prédsednik mladinskih organizacij sta se msgr. Oreharju zahvalila za vse njegovo delo in mu med ploskanjem občinstva izročila šopek.

Priznati moramo, da je bil za vse poslušalce duhovni in glasbeni užitek velik. Temu je pričelo navdušeno ploskanje po posameznem delu, zlasti pa ob koncu, ko je občinstvo gromivo nagradilo dirigenta, soliste in vse pevce. Naj samo omenimo šopek, s katerim sta bila nagrajena dirigent dr. Julij Savelli in solistka Elida Caneva-Borštnikova pa še osebne čestitke, katerih je bil on in njegov sodelavec deležni ob koncu. Hvaležni poslušalci so kar oblegali člane zборa, in rokovanja ter priznanj ni bilo konca. Kakor tudi ne osebnih komentarjev in priznanj, ki so se nadaljevali še na poti domov. Glasbeno oceno tega lepega dela, objavljamo posebej na drugem mestu lista.

Ko je blagoslovitvena procesija prišla pred oltar, je med globoko tisino vseh zbranih vernikov msgr. Anton Orehar zmolil blagoslovitveno molitev, po kateri je bila naša slovenska cerkev v Argentini posvečena Bogu, da v njej posvečamo Boga in Njegovo Mater, in v njej kot uđe slovenskega naroda razvijamo svoje cerkveno življenje.

Medtem, ko je zbor pel mogočno „Iubilate“, je msgr. Orehar, v spremstvu

nja je peljala na slavnostni prostor. Pričakovala jih je praznično okrašena Slovenska hiša, v katero pročelja so visele slovenska, papeška in argentinska zastava. Notranji prostori so bili prav tako praznični. Zelenje in rože vse povsod. Na steni nasproti cerkve, venci povezani s slovenskim trakom, okrašen spomenik našim žrtvam, pa pripravljena dvorana in notranji prostori obhod stavb.

Ob desetih so se na pokritem prostoru pred cerkvijo začele zbirati narodne noše, katerih število je kar naprej in naprej naraščalo. Žive barve teh oblačil so razsvetljavele ves prostor, da rojaki kar niso pogrešali sonca, ki se ta dan ni hotelo prikazati. Bližala se je enajsta ura, in v prostoru je bila taka gneča, da se ni dalo skozi. Vsi zbrani so nestrpno pričakovali začetka. Pevci našega zborova Gallus, pod vodstvom dr. Julija Savellija so stali na svojih mestih.

Tedaj se je razvila blagoslovitvena procesija. Najprej križ, za njim ministri, nato del narodnih noš, pa botri te blagoslovitve. Za njimi so stopali praznično opravljeni naši duhovniki in na častnem mestu blagoslovitelj, delegat slovenskih dušnih pastirjev v Argentini, msgr. Anton Orehar. Za njim pa še in še naročne noše v res nenaščenih števil.

Blagoslovitvi so botrovali prédsedniki vseh naših domov v Argentini, ter naše osrednje organizacije. Ti so bili Božo Stariha za Zedinjeno Slovenijo, France Jerman iz Bariloča, Vidmar Jože iz Berazateguija, Lojze Sedej iz Caparapachaya, Pavel Bajda iz Mendoze, Janko Gornik iz Miramarja, France Perinišek za Pristavo, Vester Franc za Slomškov dom, Stane Mustar za Naš dom iz San Justa, Anton Žagar iz San Martina ter Slavko Reven iz Slovenske vasi.

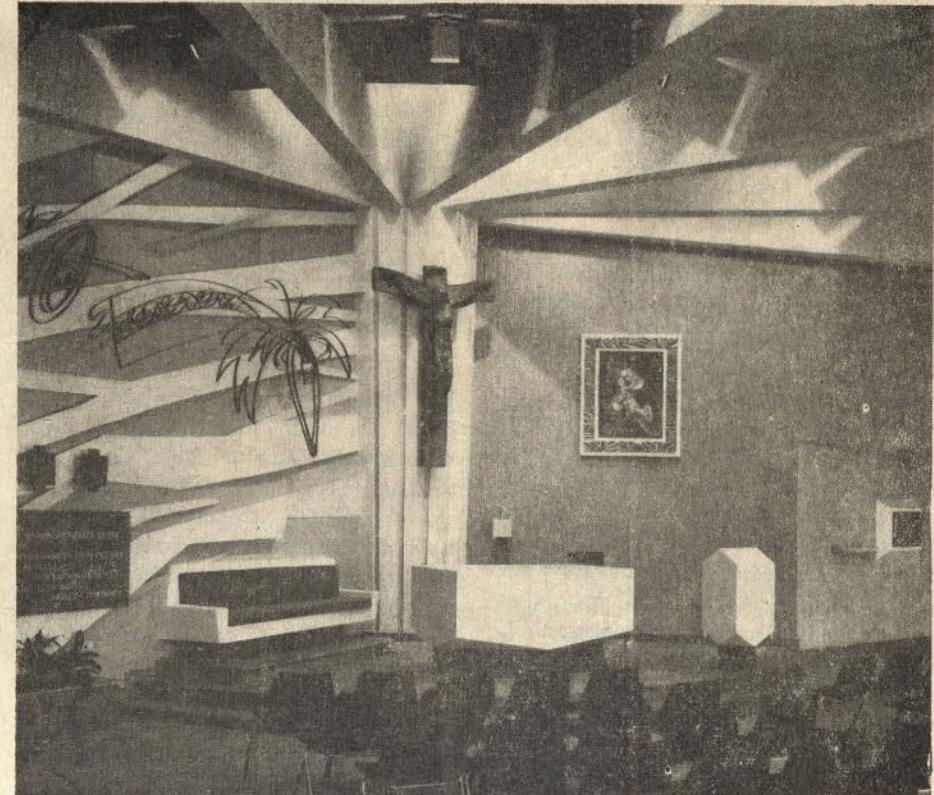
Ko je blagoslovitvena procesija prišla pred oltar, je med globoko tisino vseh zbranih vernikov msgr. Anton Orehar zmolil blagoslovitveno molitev, po kateri je bila naša slovenska cerkev v Argentini posvečena Bogu, da v njej posvečamo Boga in Njegovo Mater, in v njej kot uđe slovenskega naroda razvijamo svoje cerkveno življenje.

Začetek božjega življenja se prične pri krstilniku, ki ga imamo pri malih vratih. Tam sprejemamo in bomo srejemali naše nove člane narodne družine v Kristusovo Cerkev, med ude Kristusovega skravnostnega telesa. Da moramo živeti Bogu prav, tako kakor on želi, imamo ob strani, že proti srešči ambon, to je kraj, kjer se bere božja beseda, kjer se božja beseda razlagata zato, da bi mogli tudi danes prav živeti po božji volji.

In kmalu tam zraver je središče naša cerkev, to je oltar. Na oltarju se opravlja in se bo opravljala, Bog daj še dolgo, daritve svete maše, v kateri se Jezus z nami vred daruje za naš blagoslov, za našo srečo. Uči nas žrtev. Da na te žrtev ne pozabimo nam je nad oltarjem postavljen velik križ, ki je zunanj podoba živega Kristusa, ki na tem živi v tabernaklu. Velik križ nad oltarjem, ki gleda po cerkvi in ven na prostore naše hiše, naj nam pokaže nazorno, da je Kristus Bog, Gospodar naše hiše. Da hočemo vse življenje, ki se tukaj ureja, ki se tukaj živi, živeti po Kristusovi besedi.

Hiša živega Boga

V tej cerkvi nimamo samo podobe Boga, ampak imamo Boga samega, če gledate proti desni strani vidite, da je tam tabernakelj, bivališče živega Boga. Jezus živi tam zato, da nam deli milosti, kar pomenijo rože, ki so na tabernakljskih vratah, in nam klicajo naj prihajamo k Njemu, da dobimo to kar nam On podeljuje. Kristus sam ima tako svoj prestol v naši cerkvi. Kot nam

NOTRANJOST NOVE CERKVE. Velik leseni križ (delo umetnika Ivana Bukovca) in Koritnikova Brezjanska Marija načeljujeta slovenski cerkvi v Buenos Airesu. Na lev, križev pot in spominska plošča. Na desni tabernakelj, kjer biva Bog

In da bomo vedeli, da naše življenje tudi vnaprej ne bo brez stisk in težav, imamo ob desni strani naprej sveti križev pot. Kristus nam s svojim trpljenjem pokaže, da je trpljenje tudi delež naš v življenju. Hodite po mojih stopinjah, tako nam reče Jezus in hoče, da njemu ostanemo zvesti tudi na štirinajstih postajah križevga pota. In če se morda našim postajam še kakšna doda, bomo ostali s Kristusom.

Marija naše priběžališče

Glejte, to je Bog v naši cerkvi. Nad oltarjem vidite sliko naše Marije Pomagaj (slikar Koritnik je že umrl). Ona nas spremja v vseh cerkvenih prostorih kar smo jih imeli v izseljenstvu v Argentini. Marija je dobila naslov Marija Pomočnica, Marija Pomagaj, v stiski in zaupanju. Ona je kreplila papeža, ki je bil zaprt, ona je kreplila kristjane, ki so se borili proti Turkom, ona je varovala, po delu Janeza Bosca, ogrožano mladino. Glejte, tako je Marija tudi naša pomočnica in morda nam Slovencem še na poseben način, ko nosi svoj naslov med nami Marija Pomagaj z Brezij, kjer so se zbirali zdravi, bolni, trpeči, vojaki, invalidi, ženini in neveste, grešniki, duhovniki s svojim ljudstvom, ki so prišli urejati svječne načrte za božje življenje med slovenskim božjim ljudstvom.

In prav ta Marija Pomagaj je bila, poleg Boga, naša najzvestejša spremjevalka takrat, ko smo morali pred leti prestopiti moje domovine in nastopiti tužno pot begunstva, ki ostane kljub vsemu, za vse čase tužna in bedna, ker smo morali zapustiti to, kar je bilo naše, to, do česar imamo pravico, zapustiti smo morali domovino. Marija, ki je bila Pomagaj prej, je bila Marija Pomagaj tudi z nami. In potem smo jo postavljali na oltarje zunaj pod nebom, v barakah, po taboriščih. Spomnimo se na Vetrinje, Lienz, Spittal in druga taborišča v Avstriji. Marija je šla tudi z drugo skupino z nami v Italijo. Postavili smo jo v Monigo, Servigliano, Senegalia, Barletta, Trani, in nazadnje se je z nami poslavljala v Napoli iz Evrope, da nam je uglasila pot v izseljenstvo, preskrbelo pot v svobodno življenje. In ko smo prišli sem, smo jo postavili spet na naše, sicer skromne oltarje. Dobila je lep oltar v semeniških brezjah v Adrogueju, dobila je prostor po naših slovenskih hišah, kamor smo jo postavljali zlasti leta 1945, ko smo obnavljali zlasti po Kristusovi besedi.

(Nad. na 2. str.)

BLAGOSLOVITEV. Msgr. Anton Orehar, ob asistenci številnih slovenskih dušnih pastirjev, blagoslavlja slovensko cerkev v Buenos Airesu

10. KONGRES JUGOSLOVANSKE KP

KOMAJ 5 ODSTOTKOV PARTIJCEV V DRŽAVI

V ponedeljek se je v Beogradu začelo zasedanje 10. kongresa jugoslovenske komunistične partije pod predsedstvom 82-letnega diktatorja Tita. Trajanje kongresa je bilo določeno za štiri dni, do vključno 30. t. m.

Glavno poročilo na kongresu je imel diktator Tito pod naslovom: „Boj za nadaljnji razvoj samoupravljanja v naši deželi in vloga Zveze komunistov Jugoslavije.“ Branje poročila je trajalo več ur ter se je v njem Tito vmesil tudi v notranje zadeve drugih držav, seveda nekomunističnih, ko je grozil „multinacionalnim podjetjem“ in napovedoval „antiimperialistično zmago v latinski Ameriki.“ Kakor da bi zunanjji svet komaj čakal navodil od njega, je Tito z viška izjavljal, da „mir ne bo napredoval, če ne bodo rešili svetovnih gospodarskih problemov, spremenivši radikalno sedanji mednarodni sistem gospodarskih odnosov. Človeštvo stoji pred eno svojih najvažnejših sprememb v zgodovini.“ Noče pa Tito priznati, da gospodarske zaostalosti komunistične Jugoslavije in drugih komunističnih držav ni kriv svobodni Zahod, temveč prav marksistični sistem in da je njega v sporu s Stalinom rešil prav „kapitalistični“ Zahod.

Partija je predhodno sklenila, da bo na kongresu „uzakonila“ naslednje ukrepe: a) Tito bo „izvoljen“ za dosmrtnega predsednika partije (po novi ustanovi je tudi dosmrtni predsednik države); b) do naslednjega kongresa bo vrhovni partijski organ 166-članski Centralni komite, sestavljen iz po 20 delegatov iz vsake republike po 15 delegatov iz obeh pokrajin, 15 delegatov iz vojaških partijskih organizacij, plus šefi jugoslovenske KP; c) Centralni komite bo „izvolil“ predsedstvo (predsjednik), ki bo štelo 39 članov (dosedanje jih je imelo 52); d) novi Izvršni komite bo imel 12 članov (prejšnji jih je imel 8), od katerih jih bo šest partijskih sekretarjev.

Na kongresu je delovalo 5 komisij: 1) Komisija za razvoj samoupravljanja (vodil Kiro Gligorov); 2) komisija za razvoj političnega sistema (vodil Jure Bilić); 3) komisija za razvoj partije (vodila Stevan Doronjski in Gjuro Novakovčić); 4) komisija za vzgojo, znanost in kulturo (vodil Budislav Šoškić) in 5) komisija za zunanjopolitične odnose (vodil Dobrivoje Vidic).

Za najvažnejšo smatralo komisijo št. 3, ki se je bavila s problemom razvoja partije in to zaradi neprestanega upadanja partijskega članstva po vsej državi. Konec 1972 je jugoslovenska KP štela komaj 1.006.285 članov, komaj 5 odstotkov prebivalstva, se prav tako enako kakor leta 1960. Nad 140.000 ljudi je v letu 1972 prestoljno ali prisilno zapustilo partijo. Ugotovili so tudi, da odstotek delavcev v partijskem članstvu znaša samo 30%. Na kongresu so razpravljali o načinih pridobivanja novih članov med delavstvom (ne med „delovnimi ljudmi“) in o „okrepitvi centralizacije partije, da se

Mednarodni teden

NOVI FRANCOSKI DRŽAVNI PREDSEĐNIK 48 letni Valery Giscard D'Estaing, je minuli pondeljek nastopil svojo novo kariero. Izjavil je, da Francija „začenja novo dobo, ki je kakor nova knjiga z nepopisanimi listi.“ Za vladnega predsednika je Giscard nastavil 41 letnega degaulista Jacquesa Chiraca, ki je bil v prejšnji vladni notranji minister V krogih SET-a smatralo Chiraca za „političnega oporuntista“.

VEČ ČILSKIH POLITIČNIH IZGNANCEV, ki so dobili zaščito v imenstvu, je zaprosilo čilsko vlado, da jim dovoli vrnitev v domovino. Vladni tajnik polkovnik Ewing je izjavil, da nobenemu čilencu, ki je sam odšel iz domovine kot politični izgnanec, ne bo dovoljen povratek.

novejšo glasbeno govorico. Sattnerjeva dela izpričujejo globoko vživetost v božje skrivnosti, tenak posluh za pristne narodove prvine in skladateljevo osebno žlahtnost.

V mladih letih je bil Sattner pristaš cecilijskega gibanja, ki je hotelo odstraniti iz cerkvene glasbe vse necerkvene, neduhovne, posvetne primesi in celo izločiti vse moderne in narodnostne vplive ter osebna občutja. Po l. 1903 je Sattner prekinil z gibanjem in priznal, „da je bil dolgo časa kvakan v cecilijsko strugo, ki nas je vse oviral v umetniškem poletu.“ Od tedaj so njegove skladbe dobitne bolj osebno noto in modernejši izraz.

Oratorij „Vnebovzetje“ ima tri dele: Marijina smrt, Marijino vnebovzetje in Marijino kronanje. Besedilo je zvezčine iz svetega pisma. Izbral ga je dr. Aleš Ušeničnik, pesniško oblikoval pa dr. Mihail Opeka. Sattner ga je komponiral za soliste, zbor in orkester.

Vokalni del 1. dela (Dormitio) začne spev Ženina, Sv. Duha (bariton solo), ki vabi Marijo v nebesa s svetopisemski besedami iz Visoke pesmi: „Vstani, moja priateljica, lepa moja, in pridi...“ Marija (soprano) odgovarja: „Kakor jelen po studencu hrepeni, moja duša k Bogu mojemu drti...“ Ženinovemu vabili se pridruži zbor nebeščanov (mešani zbor): „Vstani, hiti,

Zveza komunistov Jugoslavije ne bo spremena v federalizirano partijo, temveč da bo enotna vanguarda jugoslovenskega delavskega razreda.“

Ko je diktator Tito novembra 1973 obiskal sovjetskega diktatorja Brežnjeva, je povabil sovjetski delegacijo na zasedanje 10. kongresa jugoslovenske KP. Sovjeti in drugi sovjetski sateliti so bojkotirali štiri kongrese jugoslovenske KP: 5. kongres julija 1948 (tako po Titovem izgonu iz Kominforma), 6. kongres novembra 1952, 7. kongres aprila 1958 in 9. kongres marca 1969 (ker se Tito ni javno strinjal s sovjetsko okupacijo Češkoslovaške). Sovjeti pa so se udeležili 8. kongresa jugoslovenske KP decembra 1964, ki je bil nekaj tednov po odstranitvi Hruščova iz Kremlja.

Prve štiri kongrese je jugoslovenska KP imela v času prve Jugoslavije. Tkim „Kongres unifikacije“ ki je bil prvi, je bil leta 1919 v Beogradu. Glavni tajnik je postal srbski komunist Filip Filipovič. Drugi kongres je bil v mestecu Vukovar junija 1920, na katere so „proglasili“ „Sovjetsko republiko Jugoslavijo.“ Ker je bila nato v Jugoslaviji partija prepovedana, je bil njen 4. kongres, s Stalinovim dovoljenjem, maja 1926 na Dunaju. Prišlo je do konflikta glede „narodnostnih vprašanj“. Za sekretarja partije je bil „izvoljen“ Srb Sima Marković. Naslednji in zadnji predvojni kongres jugoslovenske KP je bil 4. kongres in sicer novembra 1928 v Dresdenu v Nemčiji, na katerega je prišlo samo 22 delegatov. Odstavili so Simo Markovića in postavili dva sekretarja: političnega Josipa Malisića-Martinovića in organizacijskega Djura Djakovića. Prvega je jugoslovenska policija ubila leta 1929, nakar je leta 1932 Kominterna nastavila za političnega sekretarja jugoslovenskega KP Josipa Čižinskega (ki se je skrival pod pseudonimom Milan Gorkić). Stalin je Gorkića likvidiral leta 1937 in postavil na njegovo mesto sedanjega diktatorja Tita.

Pokojni Janko Mernik

Globoka žalost je prevzela vso slovensko skupnost v Argentini, ko se je v zgodnjih jutranjih urah v ponedeljek, 13. maja zvedel, da je v nedeljo ponoči v bolnišnici umrl slovenski salzejanski duhovnik velik prijatelj mladine, in neumorni delavec g. Janko Mernik sdb. Saj smo se bili, vsak hip, te tužne novice, in so rojaki o njegovih bolezni govorili tudi na lepem romanju v Lujanu tisto nedeljo, ko nas je g. Janko zapustil, a žalostna vest je kljub temu vse prizadela.

Pokojni g. Janko Mernik, ki je letos 1. marca dopolnil komaj šestdeset let, je bil rojen pri Sv. Juriju ob Ščavnici na Štajerskem. Še mlad se je odločil za duhovniški poklic pristopil k Don Boscovi družbi in bil v božjega služabnika posvečen 11. junija 1944. Ni dolgo trajalo novomašniško veselje, itak kaljeno sredy vojne in revolucije. Takoj naslednje leto je nastopal pod begunstvo. Prešel je skozi avstrijsko taborišča, ki so poznala njezino nenehno in neumorno delo, zlasti za mladino, katero je organiziral v Mladinskem domu. Tam je sodeloval oddočilno pri listu „Begunska mladina“.

Po taboriščih letih se je preselil v Argentino, kjer se je takoj postavil na razpolago salzejanski družbi. Delo v družbi ga ni oviralo, nasprotno je mnogo pripomoglo k njegovim naporom za vzgojo slovenske mladine, katero je organiziral v Mladinskem domu v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia. Pomagal je v dušnem pastirstvu tudi v ramaški slovenski sreči. Bil pa je zlasti dušni pastor sanjuških Slovencev.

G. Janko je izredno dinamično deloval tudi med argentinsko mladino. Najprej v zavodu Vilfrid Baron nato pa v Ateneu Don Bosco, slovenskih in argentinskih duhovnikov opravil msgr. Orehar. Od pokojnega se je z besedo poslovil še predsednik Našega doma iz San Justa, ki je dejal:

„Kot redovnik salzejanske družbe ste se posvetili vzgoji mladine. Vaše delo pa je dobro prav vrednost v begunstvu, kjer smo razredčeni in razbiti po udarcu rdečega kladiva nad našo domovino hoteli ostati, na sveti poti našega svetovnega škofa Rožmana.“

S trnjem in trpljenjem je bila poseta naša pot, a s svojo prožnostjo sta vodili raščo mladino v begunstvo, da nitičuta trnje. Marsikateri mož Vam je

...Svojo sposobnost svoje zdravie, vse

ŠEF ZAHODNOMEMŠKE OBVEŠČEVANJE SLUŽBE dr. Nollau je vzhodnonemški vohun, je zapisala finančna revija Capital, ki izhaja v Kolnu. Zahodno Nemčijo je spet prevzel strah, da so v Bonnu na najvišjih pozložajih minirani od komunističnih vohunov. Novi predsednik Schmidt je zanimal verodostojnost Capitalovega poročila in izjavil, da je Nollau dobil svoj položaj potem ko so poleg zahodnonemške obveščevalne službe tudi obveščevalne organizacije drugih zavzniških držav, med njimi severnoameriška CIA, potrdile, da ni nezanesljiv.

KAREL MAUSER TEŽKO OBOLEL

Pisatelj Karel Mauser je bil povabljen, da pride v Argentino na obisk in bi najprej govoril na Spominski proslavi 2. junija v Slovenski hiši. V nedeljo, 26. t. m., pa je predsednik Združenje Slovenije dobil telefonsko sporočilo iz Clevelandu, da je Karel Mauser dobil hud srčni napad. Je še vedno v bolnišnici. Vsi Slovenci mu iz srca želimo, da bi čimprej ozdravel.

moja golobica...“ Tudi angelski zbor (mladenke) vabi Marijo v nebesa: „Zima je proč, cvetje dehti, grlice glas v gajih zveni, vstani in pridi, prelepa hči!“ Marija razodene svoje hrepenenje po nebeškem Ženinu in svojo ljubezen do njega v samospevu: „Preljubi me jo in njegova sem jaz, o naj mi odkrije svoj večni obraz!... močnejše kot smrt so ljubezni želje...“ Zbor zemljanov (mešani zbor) se obrača k Mariji s prošnjo: „Nikar od nas, Devica, o vrni se nam, vrni...“, angleški glas, ki ga povzame tudi zbor nebeščanov, pa prepričuje Marijo: „Pridi z Libano, Ženinu zvesta, da boš venčana, pridi, nevesta!“

Drugi del oratorija (Assumptio) se začne z recitativom (bariton solo) o Marijinem odhodu iz tega sveta. Apostoli, raztreseni po vesoljnem svetu, so se po božjem navduhu zbrali v Jeruzalem in pokopali Marijo med petjem angelov. Ko so pa 3. dan spet šli h grobu, niso več v njem našli njencu trupla. Preroški glas (bas solo) opozori na prerokbo v raju po padcu prve staršev. Marija je bila zavoljo božjega materinstva obvarovana izvirnega greba in njegovih usodnih posledic. Marije je sicer umrla, vendar Bog ni dopustil, da bi njen deviško telo, ki je spočelo in nosilo Odrešenika sveta, trohnelo v grobu. Kmalu po pokopu je

svoje moći je daroval Bogu in bližnemu, posebno mlademu človeku. Pomagal je vsakemu, ki se mu je približal; imel je vedno prijazno besedo in prijateljsko roko za vsakega.

Znal se je žrtvovati v svojem delu: prestal je tiko nerazumevanja in napsotovanja; moral je začeti sam: šele s časom so tudi drugi razumeli njegova dela in načrte in mu začeli pomagati. Zaupal pa je obenem v druge, vzgajalih, ki je v odgovornosti, znal je pretrpeti in počakati, da so stvari dozorele.

Imel je globoko vero, ki ga je spremljal skozi vse življenje; imel je stalno veselje, ki je bilo znak notranjega življenja in upanja na božjo pomoč; imel je tako ljubezen, da je vedno našel nove poti v delu za Božje Kraljestvo.“

Bil je globoko vero, ki ga je spremljal skozi vse življenje; imel je stalno veselje, ki je bilo znak notranjega življenja in upanja na božjo pomoč; imel je tako ljubezen, da je vedno našel nove poti v delu za Božje Kraljestvo.“

In predstavljajoči se prihajajoči tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam.

Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam poplača delo, ki ste ga opravili med Sanjuščani. Kot spovednik in mašnik, da smo se z Vsemogočnim lahko pogovarjali v našem materinom jeziku, saj nas je On ustvaril za Slovence.

Po madlini ste prihajali tudi k nam. Pravčni Bog naj Vam pop

DRUGI JUNIJ PRAZNIK NAŠIH JUNAKOV

POSVEČEN VSEM ŽRTVAM KOMUNISTIČNE REVOLUCIJE

Ob 16. ur: PRED SPOMENIKOM V SLOVENSKI HISI:

Polaganje vanca

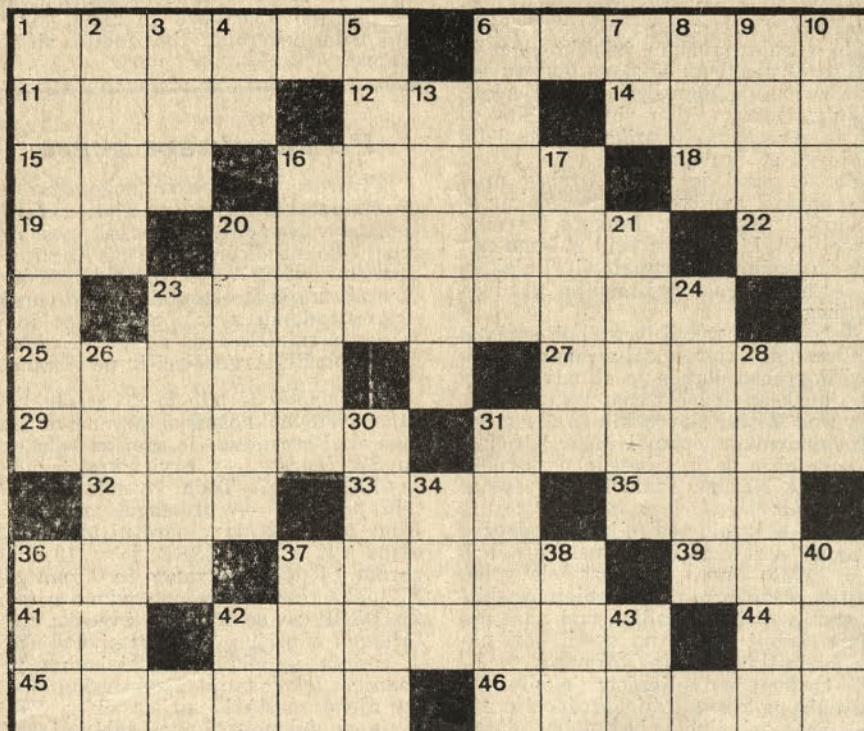
Petje žalostink — izvaja otroški zbor iz Slovenske vasi pod vodstvom ge. Zdenke Janove

Molitev za pokojne

Vedno več knjig in vedno več nepismenih ljudi

Po statističnih podatkih UNESCO je število knjig v letih 1955–1971 na svetu podvojilo in sicer od 285.000 na

slovov na 548.000 naslovov. Zanimivo je da je največ knjig s področij družbenih znanosti, še potem sledi leposlovje. Na drugi strani pa je na svetu vedno več nepismenih ljudi. Dočim je bilo leta 1960 registriranih 735 milijonov ljudi, jih je

PETA NAGRADNA KRIŽANKA

VODORAVNO:

1) Sramota. 6) Ljubek, čedca. 11) Rešen. 12) Zgodovinska doba. 14) Ljubke gozdne živali. 15) Tekočina. 16) Brstela. 18) Darilo. 19) Središče. 20) Gomile. 22) Kadar. 23) Pritečemo. 25) Kolobar. 27) Kraj pri Belgradu. 29) Pretim. 31) Niha. 32) Turški oblastnik. 33) Predplačilo. 35) Veznik. 36) Oksidirana kovina. 37) Vrh strehe. 39) Del voza. 41) Predlog. 42) Pravila o vedenju v družbi. 44) Medmet bolečine. 45) Ugeden mož. 46) Slečenima

NAVPIČNO:

1) Afriška rogata žival. 2) Nrvstvena struktura. 3) Denarno nakazilo. 4) Glasbena notacija. 5) Zgodnja pomladanska cvetica. 6) Malopridnež. 7) Za pol tona znižana tretja nota. 8) Neusmiljen. 9) Prav takšen. 10) Neprikladna. 13) Lovec rib. 16) Vpije. 17) Uradno obvestilo. 20) Veliki strah. 21) Posedovala. 23) Tir. 24) Metla. 26) Napeljane vinske trte. 28) Jemljem življenje. 30) Nepravi beg. 31) Skala. 34) Pregovor. 36) Podzemski hodnik. 37) Obstojata. 38) Grška črka. 40) Prva žena. 42) Medmet navdušenja. 43) Znak za srebro.

Med vsemi pravilnimi rešitvami, ki bodo poslane do 30. junija t. l. na naslov: V SLOGI JE MOČ, Bm. Mitre 97, Ramos Mejía, bomo izzrebali nagradno knjižico z vlogo \$ 100.

Dramatski odsek Slovenske vasi

vabi na komedio v treh dejanjih

CARLO GOLDONI KRČMARICA

Režija Ciril Jan

v petek, 7. junija, ob 20 v Slovenski vasi;
v soboto, 8. junija, ob 20 v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158.

Slovenski dom v San Martinu

vabi vse rojake in rojakinje na

DOMAČE KOLINE

v nedeljo, 9. junija od 18 dalje

Sodeluje orkester "Planika"
Klobase, ki jih bo napravil v prostorih doma mojster Gabrijel Dovč, bodo za dom na razpolago že v soboto od 15 dalje.

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra Municipalidad

AVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

LUKY

Opozorjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem velikem lokalnu, vedno na razpolago najfinje pohištvo

**EZEIZA
C. SPEGAZZINI
SAN JUSTO
LOMAS DE
ZAMORA**

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit
Redacción y Administración:
Ramon Falcon, 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:
Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Argentino Correo Central (B) FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 2.233.341

DRUŠTVENI OGLESNIK

Spominska prəslava ob dnevu naših junakov bo 2. junija ob 16. uri v Slovenski hiši.

V nedeljo, 2. junija, bo posebna radijska oddaja posvečena spomini naših žrtev. Govoril bo g. Pavel Fajdiga. Oddaja je na radio ANTARTIDA ob 14.30.

PORAVNAJTE ZAOSTALO NAROČNINO!

V SOBOTO OB OSMIH ZVEČER
se bodo v prostorih SLOGE zbrali
vsi, ki jim je do tega, da

RAZSTAVA SLOVENSKE PODJETNOSTI

čim lepše in boljše izpade.
Ne pozabite, 1. junija t. l. ob 20. uri
na Bartolome Mitre 97, Ramos Mejía,

da dokažemo, da

V SLOGI JE MOČ!

Ko se na domobrsko nedeljo spominjam predvsem pokojnih borcev za svobodo domovinc, ne smemo prezreti živečih bratov po krvi, ki živijo v potrebah in revščini. Oboje je potrebno: prošnje za umrle in skrb za tiste, ki jim nemila usoda brani, da bi se najedli, oblekli in sploh živeli primerno življenje.

Spomnimo se na oni poslednji dan, ko bomo zaslišali Sodnika: ... Lačen sem bil ... žeča sem bil ... nag sem bil ... "Ne stisnimo sre, marveč bratovško stegnimo roko in darujmo po svojih močeh.

Nabirke bodo v nedeljo 2. junija po vseh slovenskih središčih.

Že vnaprej: Bog povrni!

Vincencijeva konferenca

Zahvala

Odbor Našega doma v San Justo se iskreno zahvaljuje prav vsem članom in prijateljem, ki so kakorkoli omogočili lep uspeh tombole bodisi z darovanjem dobitkov, z delom, organizacijo ali na drug način. Za našo mladino gre, kajti čisti dobiček je namenjen za gradnjo in ureditev prostorov zanje.

Slovenski protikomunistični bori v Argentini bomo pomolili za dušni pokoj vrhovnega domobranskega kurata

dr. Ignacija Lenčka

pri sv. maši, ki jo bo daroval msgr. Anton Orehar v soboto, dne 1. junija, ob 19 v cerkvi Marije Pomagaj na Ramón Falconu.

Prijateljem, znancem in vsem rojakom sporočamo žalostno vest, da nas je 27. aprila nenadoma zapustila naša draga žena, mati in starci, gospa

Marija Nose, roj. Rus

K zadnjemu počitku smo jo položili na pokopališče v Strugah dne 29. aprila.

Bog naj ji bo pravičen sodnik in naj jo bogato obdaril za vse žrtev in trpljenje tega življenja. Njeno dušo priporočamo v molitev.

Žalujoči: soprog Anton Nose
sinovi Maks, France, Jože, Gabrijel
hčere Marija por. Beljan, Danica,
Silva por. Bizjak, Cirila, Nada,
Milena
snaha Marija in Pepca ter Nadl
zeta Franci Beljan in France Bizjak

Struge na Dolenjskem, Šmihel pri Piberku, Ramos Mejía, Kočevje,
šentvid. Zalog, Düsseldorf, Ljubljana.

Dne 22. maja je Bog poklical k sebi

Jadriga Uršula Kowol roj. Weble

Vsem, ki ste pokropili našo drogo pokojnico, ji darovali toliko prelepega cvetja, jo spomili na njeni zadnji poti in č. g. dr. Starcu, ki je opravil cerkvene obrede naša najiskrenježa zahvala.

Štefan Kewol, sestra, brat
in ostali sorodniki

Buenos Aires — Ljubljana, 27. maja 1974